

عنوان مقاله:

در تاریخ نگاری و تاریخ نگری ابوالفضل بیهقی

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی متن پژوهی ادبی نگاهی تازه به متون تاریخی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

مجاهد غلامی - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید باهنر کرمان.

خلاصه مقاله:

گذشته از فکر تقدیرگرایی و موقوف نمودن همه وقایع و رویدادها به خواست و مشیت الهی، که در نوشته های تاریخی شیوعی تمام دارد، این آثار از پشتوانهای فلسفی و نظری که زایش و گسترش انواع و اقسام رویدادها را بشود بر بنیاد آنها تحلیل نمود، بی بهره اند. این مسیله، به نحوی ترجمان تفاوتی است که میان تاریخ نگاری و تاریخ نگری وجود دارد؛ به دست دادن گزارشی از حوادث در خطی تقویمی= تاریخ نگاری یا پیوند دادن آنها در تکوین و تطور به فلسفه یا اندیشه ای که بشود صدق و کذبش را مورد بررسی قرار داد تاریخ نگری، از یکدیگر قابل تشخیص و تمایز است. با این وجود، نوشته های تاریخی گذشتگان نیز اگرچه همگی از حیث تاریخ نگاری بودن به هم میمانند، اما از جهت شیوهها و فنون به نگارش درآمدن و گزارش شدن بر یک وتیره و به یک ارج و ارز نیستند. در این میان، تاریخ بیهقی، نوشته ابوالفضل بیهقی در حسب حال ایران بخشی از عهد غزنوی، تاریخی است که نوع مواجهه نویسنده آن با رویدادها و کیفیت گزارش شان در آن، بسیار دیدنی است؛ هم از جهت چربدستی بیهقی در پردازش و گسترش صحنهها و هم از جهت موضعی که از آن به حوادث مینگرد و فاصله هنرمندانه اش با آنها. پژوهش پیش رو، که با توصیف و تحلیل اطلاعات گردآورده به سرانجام رسیده است، تلاشی است در واکاوی وجوه این موضوع، با هدف تبیین برخی از ممیزات شیوه تاریخنگاری ابوالفضل بیهقی نسبت به شیوه دیگر تاریخ نگاران.

کلمات کلیدی:

تاریخ نگاری، تاریخ نگری، تاریخ بیهقی، توصیف، فاصله هنرمندانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/700366>

